

Barcelona, 15 d'abril del 52

Sr. Ramon Gubern
PARIS

Benvolgut amic:

Li escric amb un paper convencional. No es sorprengui. No l'invito a cap cosa estranya.

Vostè es deurà creure que sóc una fantasma. En efecte, la seva lletra del 13 de març ha restat sense resposta, i la del 7 es desvetlla després de Pasqua. Però no ha estat així. Esperant que tinguessin èxit les gestions empreses no li he dit res. Però tampoc me'n planyo massa. Així vostè haurà descobert per vostè mateix -la qual cosa és sempre important- la qualitat de Paris i el petit sacrifici que ha tingut de fer per arribar-hi.

Ja m'escriurà definitivament quines són les seves impressions parisenques -científiques, s'entén. Si no reix a restar-hi, no em digui que es "resigna" a tornar a Toulouse. Per alguna cosa es comença. I, sobre tot, després de la seva experiència podrem perfilar l'afer. El segon salt és Alemanya, no ho oblidí. França és "éblouissante". D'acord. Però la millor tècnica és la germànica. Braudel, Morazé, Febvre i companyia són un xampany que cal tastar després d'una bona manjada de "Kartoffeln" germàniques.

Escrigui'm sobre allò que li hagi passat. En tindrè gran plaer, com disfruto de totes les seves lletres.

Una bona encaixada del seu amic,